

Met liefde en dankbaarheid
denken we terug aan

MEVROUW
Maria, Irma Van Den Bossche

weduwe van de heer
Petrus, Hubert Van Breusegem.

Geboren te Sint-Maria-Lierde op 4 april 1911 en er
godvruchtig thuis overleden op 24 oktober 1996,
gesterkt door het Sakrament van de Ziekenzalving.

Lid van de K.B.G. Sint-Maria-Lierde.
Lid van Ziekenzorg.
Lid van de V.F.S.G. - Seniorenbond.

—
Michaël en Jeannine Van Breusegem (+) - Roelandt,
André en Marie-Raymonde Van Breusegem -
Rampelberg, haar kinderen,

haar kleinkinderen en achterkleinkinderen,
en de families Van Den Bossche, Van Breusegem, Van
Steerthem en Remy danken U oprecht voor uw gebed en
blijken van medeleven.

"De dood hoort bij het leven, dus ook bij het mijne, vanaf de
geboorte van een mens is de dood ingerekend. Alleen weet
je niet wanneer ze jou zal overvallen. Ik lig er in ieder geval
niet van wakker. De dood komt aan het eind van mijn leven.
Dat is logisch, maar ze schrikt me niet af. We zullen wel zien
als het zover is." Dit schrijft Irma op velletjes papier die
André nu zorgzaam bewaart als afscheidsbriefjes van zijn
moeder. Ze vraagt om de teksten te vermelden op het prentje
na haar dood. Ze schrijft: "Ik heb u allen liefgehad. Vaart allen
wel. Mijn laatste woorden. Mama, mémé, nenin heeft u allen
lief gehad en veel gegeven zonder terugvragen. Ik heb het
met grote liefde gegeven uit gans mijn hart. U mag Valère
Watté niet vergeten. Hij is het waard. We zijn zeer gelukkig
geweest met elkaar".

In "Lierde vroeger, de dorpen waarin wij kinderen
waren, p.189" bekijft Irma nostalgisch jong. Ze kent het
leven zoals de doorsnee mens. De vier seizoenen. Lief en
leed. Ze verliest haar oudste zoon Michaël. Ze bewaart André
die haar voorbeeldig trouw blijft in goede en kwade dagen.
André blijft moeder nabij. Hij is in de maanden van ziekte de
trouwe engel aan haar ziekbed, dag en nacht. De zoon die
alles voor zijn moeder doet. Hij alleen weet wat dat betekent.
Wij niet.

Wie bij Irma binnengaat, is welkom. Gastvrijheid,
genoeg onderwerpen van gesprek want Irma kent de charme
van het vertellen. Het glimmend koper pronkt op de schouw.
In vroegere dagen serveerde zij graag op kraaknet rood-wit-
geruit linnen "konijntjes op grootmoeders wijze". En wie kent
niet de zalfjes van Irma? De wonderzalfjes, de siroopjes, de
remedies tegen allerlei kwalen, de potjes gelei en ingemaakt
fruit? Felikwieën van een creatieve moeder. De Beweging
van Gepensioneerden kent eveneens haar inzet, haar werk-
kracht. Ze heeft er vele vrienden.

Irma wordt ziek. Ze kan niet meer. André is nabij.
Ze gaat heen van de plek die haar zo dierbaar was, voorgoed.
In de stilte na haar dood groet ze lieflijk. Ze krijgt van velen
een respectvolle wedergroet.

Begr. Van Vijle, Zottegem - 09/360.11.15-360.75.60